

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuju
v gledališkem poslopu.

Štajerc izhaja vsaki drugi četrtek
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se mo
najdalje do ponedeljka pred izdaj
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 števil pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—,
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—,
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 1.

V Ptuju v nedeljo dne 13. januarija 1901.

II. letnik.

Našim vtilnim možem!

Vkljub najpodleem in lažnjivem psovanju po
časnikih in razposlan tiskanih listekih, vkljub vsem
mogočim grožnjam a plašenju našlo se je vendar
200 vrlih slovenskih vtilnih mož, kateri kot zvesti kmetje
so nam kmečkim lundidatom svoje glasove oddali.
Bog sam ve, kaj vse s ovi srčni kmetje prestati zamogli
predno so svoje volne listeke volilni komisiji oddali
in še zdaj so vsem satanskemu preganjanju izpo-
stavljani.

Kdor take žrte za svoje dobro prepričanje do-
prinese, je resničen plemenit možak in zasluži zahvalo
in spoštovanje od vseh kmečkih prijateljev. Mi torej
tem možem iz hvležnega srca zakličemo krepki —
Živijo!

Pa tudi onim kateri nas niso volili, naj jim
nikdo kaj predbacva, kajti bilo je med njimi veliko
takih, kateri bi bili prav radi kmeta volili, ko bi bili
smeli po svojem prepričanju voliti. Tem obljubimo mi,
da bode v prihodnjih letih kmečki stan toliko
organizirali (ustrojili, podučili), da bode postal velika
moč in spoštovan od drugih stanov tako, da bode
potem vsak kmet volil po svojem lastnem prepričanju.

S kmečkim srčnim pozdravom:

Ludovik Kresnik, Franc Vračko, Janez Wisenjak.

Moj bicikl pa „nebeška trompeta.“

(Piše Stremèn.)

Jaz sem „vihtik peršona“! — Zakaj? se boš
vprašal. Zato, ker so moj oče župan ali „purimaster“,
kakor jim pravijo namesto „Bürgermeister“ in jaz sem
njihov sin. Mislim, da me zdaj zadosti poznate, saj
mojga očeta in mene pozna vsak otrok na blizu in
daleč okoli. Če moj oče, dolgi kakor sv. Gal, ki je
„čebele kral“, in jaz majhen, kakor zob v grabljih, po
cesti greva, ve vsak človek, da je to župan Sveder
in njegov sin Pepček. Jaz prav ponosno stopam včasih
po vaški cesti, akoravno ljudje pravijo, da sem gro zno
butast, ker ne poznam družega ptiča ko žabo, pa to
me nič ne jezi. Ljudje so mi nevošljivi, si mislim, ker
sem županov sin; kajti še naš učitelj niso župan, ki
so študirali, kakor pravijo, „sedem laških let.“

Mene in mojga očeta poznaš zdaj dovolj, dragi

Državnozborske volitve.

Državnozborske volitve za splošno skupino in
kmečke občine na Spodnjem Štajarskem so končane.

V peti kuriji za celjsko okrožje oddanih je bilo
za g. dekana Žičkar-ja 396, za Drag. Hribarj-a 140,
za Čobal-a 54 in za kandidata kmečke stranke Vi-
senjaka 47 glasov. Dekan Žičkar je bil na tak način
izvoljen.

V peti kuriji Maribor je dobil nemški baron
Morsey 418 glasov, kandidat kmečke stranke Holzer
175, socijaldemokrat Drössler 81, in ubogi Mlaker 2
glasa. Mi smo vedeli v naprej, da ako advokati ka-
kega kmeta postavijo, je gotovo kaka sleparija zraven.
Oni so ga (Mlakerja) tudi proti koncu zapustili.
Baron Morsey je torej izvoljen.

V kmečki skupini ptujski je dobil doktor Ploj
290 glasov, Franc Vračko 62 glasov. Dr. Ploj
je izvoljen. Kmetje so bili v veliki večini za Vračka,
ali gospodje duhovniki so hoteli tako imeti, ker veliko
kmetov ne sme z gospodom župnikom navzkriž priti.
Duhovniki bodo pa veliko škodo imeli, ako bodo tako
naprej za sovražnike kmečkega stanu delovali.

V kmečki skupini mariborski dobil je profesor
R o b i č 193 glasov, kandidat kmečke stranke K r e s-

bralec, popisati ti moram samo še našo vas in ti
povedati kakšna je.

Naša vas ima štiri luže, eno šolo, eno staro kapelo
in za vasjo en polaman križ brez Boga. V vasi živi
27 ljudij, eden petelin, tri kure in naše dve svinje.

Hm, hm! bo vsak mislil, kaj pa mene briga,
koliko petelinov, kur in svinj je v vasi?

Toda pomiri se dragi bralec! Kmalu boš videl,
da tem ni tako. V naši vasi je najmanjša stvar velike
važnosti. Le poslušaj! — Ure nimamo v naši vasi
tako velike, da bi vseh 27 „peršona“ lahko nánjo
gledalo. Zato imamo petelina, ki na vse zgodaj kiki-
rikiha in tako vemo, da gre proti štirim zjutraj, če
začne peti. Če začnejo svinje in naši želodci kruliti,
tedaj vemo, da je poldan in mi se podamo k mizi.
Svinje in petelin, ti so naša najboljša ura, ki nikdar
naprej ne uhaja, ali pa zadi ne ostaja. Kure imamo

nik 105 glasov. Tudi tukaj so pokazali duhovniki svoj udarec.

V celjski kmečki skupini dobil je nemški vitez Berks 249 glasov. 80 volilnih mož ostalo je doma, ker Berks-a niso hoteli voliti; neki kmet po imenu J. A path dobil je 15 glasov.

V Lipnici dobil je župniški kandidat Schweiger 164 glasov, kandidat kmečke stranke Gröbelbauer žalibog samo 75 glasov.

V Feldbahu dobil je župniški kandidat Wagner 287 glasov, kmečki kandidat Urschler 40 glasov.

V Judenburgu je kmečki kandidat Bleikolm bil izvoljen s 151 glasovi; župniški kandidat propadel je pa s 137 glasovi.

V Gradcu dobil je župniški kandidat Huber 153 glasov, kmečki kandidat Rokitansky 145 glasov. Izvoljen je torej Huber.

V Bruku bil je kmečki kandidat Posch izvoljen s 130 glasovi, župniški kandidat dobil je samo 87 glasov.

Tako so izmed 12 mandatov IV. in V. kurije na Štajarskem nemški kmetje samo dva mandata dobili, slovenski kmetje pa nobenega, in tako se bodejo tudi v naprej na Gornjem Štajarskem gospodje duhovniki, na Spodnjem Štajarskem pa doktorji na može kmečkega stanu vrgli, na stan, ki je prvi na svetu in od katerega vsi drugi stanovi živijo, kmet pa bode tudi v prihodnjih 6 letih mogel molčati in — plačevati.

Ali tako dobro se gospodom advokatom vendar ne bo več godilo kot dosedaj. Mi bodedo natančno njihovo delovanje v državnem zboru zasledovali, in kakor hitro se bode kateri lotil kaj v škodo kmečkemu stanu storiti, bode „Štajerc“ to svojim bralcem hitro naznanil, da bodejo kmetje pri prihodnji volitvi bolj razjasnjeni in le moža svojega stanu izvolili.

pa za . . . . . no vrabča, zakaj že? . . . . . za . . . aja! za jajce nesti.

Oh, jojmenece, skoraj sem še nekaj pozabil. Še nekaj imamo v naši vasi, namreč — „nebeško trompeto.“

Kaj vraga in mokra voda, si boš mislil, kakšna je pa ta nebeška trompeta, ali je iz pleha, ali iz srebra in kdo bi jo bil iz nebes prinesel?

Ha, ha, ha, se ti moram smejati, ker tako misliš. Ta nebeška trompeta ni ne iz pleha, ne iz srebra tudi jo ni nihče iz nebes prinesel, ampak to je stara babura brez zobov in z groznimi špeglami na nosu, katere je v svetem Šentjurju na „fercjunkule“ kupila pred šestdesetimi letami. To ženče nosi novice po vasi bolj hitro, kakor „Štajerc“ ali „Tagespost“ in bolj kakor bi šle po „telegrafudrotu“ ali pa po „fili-fonu.“ Ime „trompeta“ smo ji dali vaški pobalini zato, ker ima ravno tak glas, kadar govori, kakor Firluksova trompeta, ki je že čisto stolčena in veglasta. „Nebeška“ ji pravimo pa zato, ker grozno rada moli in k svitancam hodi in bo zato menda „čist za gvišn“ v sveti paradiž prišla.

Tako zdaj pa veš vse, kar je važnega v naši

Kmečka stranka.

Naši bralci vejo, da je urednik „Slovenskega Gospodarja“ 120 gld. hotel od „Štajerca“ imeti. Ko bi mu bili teh 120 gld. poslali, bi „Gospodar“ molčal. Ker pa mi nobenega denarja v njegov lačni goltanec nismo vrgli, ampak mu zaslužno brco dali, je on na nas še enkrat toliko hud in „šinf“ nesramno čez naš list in čez kmečko stanko. On predrznil se je v svoji prezadnji številki celo povedati, da volilni odbor slovenske kmečke stranke obstoji iz Nemcev: Kalchberg, Blanke, Ornig itd. O ti lažnjivi kljukec! Je-li g. pl. Kalchberg hodil po shodih in tam govoril? Ali je to morebiti storil g. župan Ornig ali g. Blanke? Vsak volilec, kateri je katerega teh gospodov pri kakem volilnem shodu le videl, sme zato k nam priti po 100 gld. Pač pa so se zbrai pošteni kmetje, ki so žrtvovali svoj denar, potovdi po Spodnjem Štajerju ter kmetom razlagali o njihovih pravicah in prednostih, jih opominjali, da bi že vendar enkrat kmetje tudi na svoj stan nekaj drali, kateri se bode potopil, ako si kmet sam ne bode pomagal. Vsekakor so k tem shodom prišli tudi tuj ljudje, ki niso bili nikaki volilci v kmetskih občinah in niso tam prav nič iskati imeli. To so bili pač gospodje, dr. Brumen, dr. Horvat, dr. Brenčič iz Celja, pisarji dr. Horvat-a iz Ptuja, pisarji dr. Brenčič-a, dr. Dčkot-a in dr. Sernec-a iz Celja. Mi vas torej vprašamo: kdo je gosp. hofrata Ploj-a postavil za kandidata! Kmetje? Ne! Oni niso vedli prav nič, da kaki hofrat Ploj sploh živi. Postavili so ga pa doktorji ker so bili prijatelji njegovega očeta, ker doktor skrbi vedno zato, da njegov tovariš do moči pride, da advokatom dobro gre. Zato so k političnem društvu „Pozor“ v Ptuju skupaj prišli advokati, pisarji in komiji ter so sklenili volilnim možem nasvetovati doktorja Ploj-a.

vasi in kakšna je, zdaj ti pa hočem povedati, kako je bilo z mojim biciklom ali cepiklno, — kakor hočeš.

V to našo vas, ki leži tri ure pred plotom, ki je okoli sveta, prišel je lansko spomlad moj stric in mi prinesel — bicikl. Prosil sem že bil prej mater naj mi kupijo enega starega, ker županovemu sinu se le šika bicikl, ker ga že ima vsak šošterček, toda mati so mi z loparjem bicikl z glave zbili. Zdaj sem šel nad očeta. Hlačke so se mi tresle, ko sem stopil pred njih in jih lepo prosil, naj mi ga kupijo, ker bi ga grozno rad imel.

Toda tukaj sem jih skupil. Glavo med noge, brezovko s trama in „všvic, všvic, všvic,“ je odmevalo po sobi, mene pa po zadjeku bolelo, da sem se zaobljubil na božjo pot, katero že koli, samo če oče hitro nehajo brezovko, ne brezovko, ampak mene trpinčiti.

Odjenjal pa le nisem. Prosil sem strica. Mislite si moje veselje, ko je stric obljubil, da mi kupi ednega bolj vrednega, če bodedo prav priden v šoli. Učil sem se tisto leto, kakor še nikdar in dobil sem dobro spričevalo. Pa tudi moj stric je spolnil svojo

Namesto torej, da čez druge „šinfajo“, ki so niso v ničesar umešavali, naj bi se oni ljubi gospodje doktorji rajši sami za nos prijeli, kajti oni so skrbeli le za sebe, za kmečki stan pa prav nič. In ta ljubi „Gospodar“ naj bi se že enkrat zaradi onih 120 gld. pomiril. Ako on še toliko vpije, od „Štajerca“ vendar ne bo dobil niti enega vinarja in tudi vrli kmetje se zaradi njegovega vpitja ne bodo prav nič plašiti pustili, ampak svojo dobro stvar pridno nadaljevali ter kmečki stan od teh krvosesov tudi gotovo rešili. „Zora, puca, biti hoče dan.“

Vojna v Južni Afriki.

Lord Roberts je prekosil celo maršala Walderseeja. Ta se je dal proslavljati kot zmagovalec, še predno je kakega Kitajca videl, in še predno je ostavil domovino. Roberts pa slave, dasi ni opravil v Južni Afriki ničesar, nego se je kot nesposoben starček moral umakniti mlajšemu poveljniku Kitchenerju. Kot premagan triumfator nastopa Roberts v Londonu, — kaj je še smešnejšega na svetu? A smejati se Angležem pač ni treba! Razmere v Južni Afriki so danes skrajno nevarne za angleško armado. Buri rušijo železniške zveze s Kaplandijo in z morjem, da angleška armada v Transvalu in Oraniju ne more dobivati dovolj in dosti hitro živil. Angleži so navezani skoraj le na ednotirno natalsko progo. Armada mora stradati, in če bo trajalo sedanje stanje samo le 2—3 tedne, se bo morala angleška armada sama umakniti iz burskih republik proti morju. Potemtakem bi Angleži sami izpustili iz svojih rok burski deželi, katere bi Buri zasedli seveda nemudoma. S tem pa bi bila vojna tam, kjer je bila spočetka, pred dobrim letom. Polkovnik Williams je imel 1. t. m. blizu Middelburga z Buri boj, a je bil tepen. 13. de-

obljubo in mi pripeljal iz mesta, kjer je imel svojo „tišlarijo“ bicikl — bolj stare sorte.

„Tu ga imaš, pa le priden bodi“, je rekel.

„Bog vam ga stotavžentkrat povrni v nebesih. Priden bodem priden, še na smrtni postelji bodem brcal z nogami“, sem odgovoril in izginil z biciklno na cesto. V dveh vrstih so stala in še stojijo drevesa ob cesti. Stopil sem k prvemu drevesu, naslonil bicikl nanjga in sem poskušal se spraviti nanjga. Toda moj bicikl je prec trmoglav, si mislim. Neče ravno stati, ko bi ga še tako prosil. Sprednje kolo je že tako višje, kakor sem jaz in zato še težje gor pridem. Učil in skakal sem celi dan na bicikl, toda nanjga sestri pa le nisem znal. Kar v curkih mi je teklo iz čela, tako sem se trudil. Komaj sem se spravil na pol nanjga, „bums“ in ležal sem za jabkoj, z glavo navpik, noge v „loft“, bicikl in klobuk pa daleč na travniku. Kolikrat sem tudi poskusil, godilo se mi je ednako. Vsak kamen na cesti sem najmanj trikrat prevrgel, v vsako lužo dvakrat telebnil in vsako drevo ob cesti enkrat kušnil. Celi teden sem se učil samo nanjga sestri. Ko sem se to naučil, je šlo že bolje. Sedel sem nanjga in se že v svoje in vaških poba-

cembra so Buri pri Korumanu vzeli Angležem 23 voz z živili, obleko in orožjem. Transport je bil vreden nad milijon kron. Bure je vodil De Villiers. Angleži so bili pri Fraseburgu tepeni. Botha je dosegel veliko zmago, vzela angležem veliko streliva in jih 300 ujel. Govori se celo, da je Botha zasedel — Pretorijo, kar pa ni verjetno. Buri so prišli še dalje v Kaplandijo. Kitchener javlja, da so v Calviniji, 150 km zahodno od Fraseburga. Pri Aliwalnorthu je vdrlo preko reke Oranje zopet četa Burov v Kaplandijo. Buri so se pojavili tudi pri Rhenosterju. Kitchener dvomi, da bi bil ondi Dewet. „Daily Mail“ poroča, da namerava Dewet vdreti v Kaplandijo šele takrat, ko bodo imeli drugi oddelki v Kaplandiji trdne pozicije. Angleži so posadke v Somersetwestu, Beaufortwestu in v Middelburgu (vse v Kaplandiji) pomnožili. „Novoe Vremje“ poroča, da šteje sedaj angleška vojska v Južni Afriki 210.000 mož, med katerimi pa je 60.000 bolnikov ali ranjencev. V zadnjih dneh je šlo mnogo Holandcev iz zahodnjega dela Kaplandije proti severu, da se pridružijo Burom.

Zunanje novice.

Nedolžni obsojeni na smrt. Iz Ostendea poročaja: Nekako pred 7 leti so stali pred sodiščem trije belgijski delavci radi mnogih zločinov, a med drugimi tudi radi umora neke gospe v Hautmontu. Dasi so tajili vse in dokazovali svojo nedolžnost, je sodišče obsodilo dva na smrt, ednega pa v dosmrtno ječo. Obsojencema so tedaj glave odsekali. Sedaj pa je neka gospa Soumague ovadila svojega soproga, da je umoril omenjeno gospo v Hautmontu. Preiskava je dognala, da so bili delavci po nedolžnem obsojeni in da sta bila obglavljena dva, namesto gospoda Soumagueja!

linov veselje vozil po cesti. Otrok je bila polna. Od blizu in daleč so prišli gledat in občudovat mene in moj bicikl. Če sem zletel so se mi smejali, da se je čulo Bog ve kam. Če sem se vozil, leteli in upili so pred in za menoj. Pa večkrat so jo skupili. Če je prišel kakšen kamen na cesti, se mu nisem znal hitro izogniti in sem se tako prevrgel s kolovratom vred po dveh, ali treh pobalinih in jih pošteno osmegnil.

Še dva tedna, in znal sem se že precej voziti. Škripal in gonil sem moj bicikl, katerega so nazadnje imenovali „kolovrat“, od zjutraj do večera. Nisem se več zaletaval v drevesa in v „telegrafen štange“, ampak čisto ravno sem drčal po cesti.

Brez nesreče seveda ni nikdar ostalo. Marsikatorkrat sem prinesel krvav nos, krvave kolena in opraskane roke domov.

Toda največja nesreča se mi je še-le zgodila čez kaka dva meseca.

Takoj po zajuterku se spravim na bicikl in se poženem čez vas. Konec vasi, blizu tistega polamanega križa, bil je vaški petelin s svojimi kurami. Nisem ga dovolj pravočasno opazil. Hotel sem se

Glavo je odtrgalo na božični dan kandukterju Klewentu na postaji Liesing. Ko je pregledoval Klevent vagone, je padel s strehe tako, da je imel vrat na tiru ter mu je kolo odrezalo glavo. Pokojnikova žena se je hotela usmrtiti.

Živega človeka — sežgali. Iz Vratislave poročajo: V jami kraljice Lujize so rudarji polili svojega tovariša Mamulo, ko je spal, s petrolejem in ga potem zažgali. Mamula je zgorel. Bajje je bil nesrečna žrtev Čeh! Vzrok zločina ni znan.

Konec igralke. Pred kratkim zjutraj so našli v nekem hotelu v Nici iz Dijona došlo bogatinko Lujizo Barè obešeno na križu okna. Usmrtila se je, ker je v igralnici Monte Carla zaigrala 300.000 frankov.

Car in njegovi zdravniki. Ruski car se je že toliko opomogel, da hodi na izprehod, ter da opravlja tudi nekatere druge posle. V carsko selo se vrne v januarju. Ministri pa se odpeljejo v Peterburg še ta teden. Vsaka nevarnost je torej odpravljena. Zdravnika prof. Popov in dr. Tihanov sta bila odlikovana in nagrajena. Popov je imenovan prvim telesnim zdravnikom ter je dobil 100.000 rubljev. Tihanov pa je dobil naslov družega telesnega zdravnika in dobil 50.000 rubljev.

Nesrečni sestri. V Ujvaru na Ogrskem se je bogati posestnik vdovec Ivan Deskaš oženil proti volji svojih dveh hčerk iznova in sicer z dekletom, ki je bilo še mlajše nego njegovi dve hčerki. Mačeha se je z hčerkama neprestano pripirala, a na sv. večer so se sprle tako, da je oče svoji hčerki zapodil iz hiše ter jima prepovedal, še kdaj vrniti se. Nesrečni sestri sta šli na pokopališče ter se ondi na materinem grobu zastrupili. Na božič so ju našli mrtvi.

Umor iz ljubosumnosti. V Lisaboni je nedavno dvorni zdravnik dr. Pinto Coelho bankirja O. Neila na ulici pozno ponoči ustrelil. Zdravnik je dolžil bankirja, da ima z njegovo ženo razmerje. Zato ga je počakal in usmrtil. Zdravnik še ni 30 let star ter je sin vengledne španske rodbine. Svoj zločin je priznal.

Ubojstvo iz verske mržnje. Sarajevskemu „Bošnjaku“ pišejo iz Bjeline: V našem mirnem mestu se je zgodil strašen zločin. 23. novembra je na trgu

prodajal starino musliman Meho Mehić. Pristopil je kristjan Mićo Hić in začel barantati za staro uzdo. Nakrat je začel Hić Mehića grdo psovati ter ga sunil z nožem v roko. Mehić je zbežal, Hić pa je tekel za njim in mu zabodel nož naravnost v srce. Nato je pokleknil na svojo žrtvo, izdrl nož in zbežal. Ko so ga prijeli, je dejal, da je umoril muslimana, ker ga je prigovarjal, naj pristopi v turško vero.

Šest lovskih tatov ustreljenih. Iz Szaszka banye na Ogrskem poročajo, da je imel v tamošnji šumi nadšumar z dvema logarjema opravek. Nakrat so se pripeljali mimo lovski tatovi, ki so začeli streljati na uradnike. Ti so se skrili in streljali na tatove ter ubili 6 tatov. Drugi so ušli. Na vozu so imeli tatovi divjo svinjo in osem srn. Preiskava se vrši.

23 let med ljudožrci. Te dni je sprejel papež monsignora Augonarda, škofa Sinide in vikarja Ubanza. 23 let je prebil med najdivjišimi afričanskimi rodovi, kjer še ni bil nihče, med ljudožrci, ki požro vsak večer dva pečena sužnja. Sultan Baugasson je dal svojim podanikom lani 300 sužnjev, katere so divjaki spekli in požrli v eni noči! Tudi Augonardo je bil večkrat v nevarnosti, da ga požro. Francozi doslej še brezuspešno kroté strašne ljudožrce.

Španski kraljič za svojo državo. Ker vlada v Španiji velika beda, štedita vlada in dvor na vseh krajih. Tudi kraljič hoče nekaj storiti za svoje stradajoče ljudstvo. Nedavno je dejal materi kraljici regentinji: „Sklenil sem, da se kraljestvu na korist izognem tudi jaz nepotrebnim izdatkom. Zategadelj ne bodem več — kadil!“

Ob rakvi ženina. „Frankfurter Zeitung“ poroča: V Honefu ob Reni je iskal ozdravljenja nadučitelj iz Iserlohna. Bil je bolan na pljučih in umrl v bolnišnici. Njegova nevesta, s katero se je nameraval v kratkem oženiti, ga je obiskovala vsaki teden. Ko je prišla te dni, je našla ženina v mrtvašnici. Okrasila je njegovo truplo s cveticami, nato pa spila strup. Ko so ljudje prišli v mrtvašnico, so našli dva mrliča.

Kaj vse prenese burski general Dewet. Neki angleški štatistik je na temelju oficijalnih angleških brzojavk dognal, da je Dewet izgubil dosedaj 24.000

umakniti kuri, toda joj, povozil sem med tem petelina. Kure so jaskale in frčale na vse strani.

Zdaj je bila vas brez petelina — in potemtakem tudi brez — ure. Spali in zaspali so se večkrat vaščani, dokler niso od mojega očeta sterjali novega petelina, ki pa vendar ni tako dobro znal opravljati svojega posla, kakor stari. Bil je namreč kupljen v mestu in ker tam gospoda dolgo spi, tudi petelinu najbrže ni treba Bog ve kako zgodaj peti.

Toda, to še ni bila nesreča vseh nesreč. Komaj so vaščani pozabili na to grozno smrt, katera je doletela starega petelina, zgodila se je nova nesreča.

Dirjal sem nekega dne na vso moč proti vasi. Ravno se hočem pri šoli okolu vogla zasukniti, kar mi pride pod kolo „nebeška trompeta“, katere pa nisem poprej videl, ker sva oba še le na voglu skupaj trčila.

Grozno je kričala, ko sem jo prevrgel in vpila, da bode sv. Gala prosila, naj mi svoj panj vrže v moj bicikl, da se bo ta na drobne kose zdrobil. Seveda tudi mene je vrglo s kolesa. Grozno sem se potolkel. Komaj sem sebe skupaj pobral, ogledal sem si „cepikl“ kakšen je. Pa, o joj! Zadnje veliko manjše kolo je odpadlo. Nisem se mogel več voziti, ampak zadel sem svojo šaro na hrbet in jo spravil domov pod streho, kjer še sedaj leži in čaka odrešenika, ki jo bo popravil. Za nekaj mi je bilo ljubše, da se nisem mogel voziti, ker „nebeška trompeta“ mi je obljubila, da mi zažene svojo birgljo med kolesa, kakor hitro me zopet vidi na biciklenu.

To bi tudi bila storila, ker jezna je bila grozno, tembolj, ker so se ji tedaj špegle zdrobile, ko sem jo povozil.